

garantere hr. Per Clausen for, at vi har gennemtrawlet den her traktat, fordi vi jo godt ved, hvad kritikken vil gå på, og vi kan simpelt hen ikke se, hvor den øgede liberalisering er. Der er liberalisme i den, ja, men det er der jo også i øjeblikket. Hvis det bliver et nej til forfatningstraktaten, vil der være lige så meget liberalisme, som der vil være, hvis man siger ja.

Kl. 17.35

Man kan så diskutere: Burde man så ikke have gjort noget mere ved det? Jo, men der siger vi så, at der trods alt er nogle andre fremskridt, som for os vejer tungere og vejer så tungt, at vi siger ja.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg synes, at hvis man læser forfatningen og det, der er omkring den – for øvrigt kan man også bare læse det, der ikke hedder det nationale kompromis, men som er aftalen mellem det store flertal af partier her i Folketinget – så kan man jo se, at det er sådan, at Kommissionen får bedre muligheder for fremover at forhandle aftaler, der gør, at man kan markedsgøre uddannelse, kultur osv. Det er jo rigtigt, det får Kommissionen bedre muligheder for.

Det er også rigtigt, at man kan læse i den aftale, der er indgået mellem partierne her i Danmark, at man godt ved, at hvis Danmark så ikke vil være med til det – og det kan godt være – men der er andre lande, der synes, at nu skal de her danskere ikke komme for godt i gang med at bruge deres garantier, hvad vi jo heller ikke plejer at gøre, og siger, at det vil de have en afgørelse på, så ender det i EF-Domstolen. Og der tror jeg måske stadig væk, at EF-Domstolen går ind for mere markedsgørelse og mindre national suverænitet, end hr. Holger K. Nielsen gør.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Der er jo ikke tale om, at der nu er en åben ladeport for, at man skal liberalisere alt muligt. Det passer simpelt hen ikke. Det, der er ændret på i den nye forfatningstraktat, er de forhandlingsmandater, som Kommissionen skal forhandle ud fra, når man forhandler i WTO f.eks. Der går man over til kvalificeret flertal i stedet for enstemmighed, det er rigtigt nok.

Men at sige, at stemmeregler omkring forhandlingsmandater i WTO, hvor man ikke aner, hvad resultatet bliver, eller aner, hvad mandatet vil blive, giver en åben ladeport for liberalise-

ring her og liberalisering der, det holder ingen steder, vil jeg gerne sige til hr. Per Clausen.

Man kan da også godt vende det om og sige, at hvis der bliver venstreflertal i forskellige europæiske lande, så kan det faktisk være en fordel med kvalificeret flertal, så vi kan tvinge Kommissionen til nogle andre forhandlingsmandater end dem, de højreorienterede ellers ville have stået for. Så det går begge veje, det afhænger helt og holdent af det politiske styrkeforhold. Det er i øvrigt også elementær marxisme – mig bekendt – at det er klassekampen, det er det politiske styrkeforhold mellem klasserne, der i sidste ende bestemmer, hvordan et samarbejde kommer til at se ud, og det er også tilfældet her.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Og så går vi til den sidste ordfører i dag før talere uden for ordførernes rækker, som det hedder.

Rune Lund (EL):

Er der da flere end mig?

Første næstformand (Svend Auken):

Ja.

Rune Lund (EL):

I Enhedslisten glæder vi os over, at afstemningen den 27. september nu er udskrevet. Vi er parate til at slås for et nej, og vi tror på et nej, ikke bare i Danmark, men også i Frankrig, i Storbritannien, i Polen og forhåbentlig også andre steder, så vi kan få stemt nej til den her forfatning, som vil skabe mere marked, mere privatisering, mere udlicitering, mere militarisme og mindre demokrati. Det er nemlig de tre argumenter, vi i Enhedslisten har for at stemme nej til den her EU-forfatning, netop mere liberalisme med privatisering og udlicitering.

Vi ser, hvordan man generelt styrker nogle institutioner, som kæmper for en helt bestemt dagsorden. Man styrker f.eks. EU-Kommissionen, der fremover på vegne af alle medlemsstater – det bliver nu udgangspunktet – skal forhandle i organisationer som WTO. Vi har set, hvordan den EU-Kommission gang på gang på gang har ført en liberalistisk linje igennem, f.eks. med hensyn til at tvinge den tredje verden til at privatisere deres vandforsyning. Det har skabt dårligere og dyrere vandforsyning, men det har gjort, at den europæiske kapital har kunnet skovle penge ind.